

Love: Lov om Statstilskud til Kommunerne, Lov om Toldafgifterne og Lov om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Her mødes vi ogsaa med dette, som jeg i Gaar tillod mig at betegne som Slagord. Det er jo rent ødelæggende for disse Love, siger man, denne Sammenkobling af Masser af Love. Det er 4 Love, der sammenkobles, og der bliver endogsaa 5, naar den kommunale Beskatning tages med. Men maa vi ikke blive staaende ved, hvad der virkelig er Tilfældet? Det er jo i Virkeligheden er Sæt Love, der er Tale om. Vi ere alle enige om, at Indkomstskatloven kun kan træde i Kraft sammen med Loven om Statstilskuddet til Kommunerne, thi Indkomstskatten gives for at skaffe Statskassen en Indtægt til Gengæld for Tilskuddet. Det er dog ikke andet, end hvad vi absolut ere nødte til, vi maa sige, at disse to Love skulle følges ad. Det, der sker her mere, er kun, at vi sige, at Indkomstskatteloven og Overførelsesloven træde først i Kraft samtidig med Brændevinskat- og Toldloven. Hvad Realiteten angaar, tror jeg, at vi ikke her begaa nogen Brøde, det er 4 Love, som vi alle lægge Vægt paa, og som alle have stor Betydning for Samfundet. Den, som jeg tror vil have mest Betydning, er Toldloven; gennemføres den med en fornuftig Ordning, vil den have den største Betydning for vor industrielle Befolkning. Men jeg tror ikke, at den med de Indrømmelser, man gør paa denne Lov, kan gennemføres uden en Kompensation gennem en Brændevinskat. Det Billede, jeg her giver Tinget, vil ikke kunne virke som en Indvending mod Flertallet, naar vi sige: Vi ønske disse 4 Love gennemførte, men paa en Gang. Det er denne Sammenkobling, der skal være saa slem; men jeg henviser til, at Regeringen selv har fremlagt disse Love samlede og udtalt som sit Ønske, at de vedbleve at være samlede. Vi have derfor Ret til at gaa i dette Spor, og det kan kun ske paa den Maade, at vi sætte det ind i denne Lov. Lade vi disse Love gaa fra os, have vi ikke mere Magt til at sige, at de skulle støtte hinanden, vi ere nødte til at skrive det i Loven. Vil man ellers ikke gennemføre et Lovforslag, gemmer man det i et Udvalg, og det kommer ikke frem. Det er en meget uskyldig Fremgangsmaade, at vi sætte ind i Loven, at de 4 Love skulle følges ad. Realiteten af Sagen bliver stedse denne, at den nuværende Lovgivningsmagt i adskillig Tid har arbejdet paa at faa disse forskellige Skattesystemer ordnede, og fra den

ene Side har man lagt Hovedvægten paa at faa en Indkomstskat, medens man paa den anden Side har lagt Hovedvægten paa at faa en Brændevinskat. Hvad det sidste angaar, har man Aar efter Aar gennem Ølskatloven og gennem andre Lovforslag Gang efter Gang forhandlet om, at man burde komme til en forhøjet Brændevinskat i Lighed med, hvad der findes i andre Lande, og hvad vi finde naturligt. Jeg skal ikke komme dybt ind herpaa, da jeg udtalte mig tilstrækkeligt ved Toldlovens 1ste Behandling. Jeg tror vedblivende, at naar vi kæmpe for en Brændevinsbeskatning, ere vi i Overensstemmelse med mange af vore Medborgere, og vi gøre ikke noget urigtigt ved at fastholde et saadant Ønske, som vi saa stærkt nære. Det er derfor naturligt, at vi sige, at vi gaa med til en Indkomstskattelov, naar der samtidig vedtages den anden Lov, der saa længe har ligget Tingene imellem. Jeg tror, at de to Love staa i en finansiell nødvendig Forbindelse med hinanden. I en Tid som den nærværende, hvor man lægger den ene Byrde efter den anden over paa Statskassen, synes jeg, at man ikke skal vedtage en Lov, der lægger Skattebyrden paa Indkomsten, uden at man sikrer sig, at Statskassen samtidig faar Indtægter ad anden Vej, for at man ikke skal være henvist til, naar Staten paa Grund af ny store Udgifter trænger til flere Penge, at skruer Indkomstskatten op. Derfor forekommer det mig at være et fuldt berettiget Supplement, naar man samtidig med Indkomstskatten vedtager en Brændevinskat. Jeg tror næppe, at vi handle rigtigt ved i Øjeblikket at slippe denne Fordring.

Jeg vil til Slut fremkomme med nogle Bemærkninger, som jeg nødigt vil gøre storpolitiske, det ligger ikke til mig at tale herom. Jeg vil kun sige saa meget, at jeg for mit Vedkommende — og, jeg kan lykkeligvis sige, for Flertallets Vedkommende — kan med Sandhed sige, at vi ville en Indkomstskat i Øjeblikket, naar den kan ordnes paa den Maade, vi tænke os, og vi kunne ogsaa tales ved, om denne Maade er rigtig eller ej. Men vi ville tillige en Brændevinskat. Man maa ikke forme det om til at tillægge Landstinget et „Vil ikke“. Det, at vi for Tiden ikke ville en Indkomstskat, med mindre der ogsaa gives en Brændevinskat, maa ikke vendes om til at sige: „Vi ville ikke Loven“. Den ærede Ordfører for Mindretallet var saa stærkt i at dømme om Vilje i saa Henseende. Han har sagt, at Landstinget